

V Praze dne 9.10.2014
Č.j.: 1148/14

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu
**Zákona, kterým se mění zákon 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění
pozdějších předpisů a některé další zákony**

I. Úvod

Novela zejména transponuje evropskou směrnici o nekalých obchodních praktikách, implementuje směrnici o alternativním řešení spotřebitelských sporů, adaptuje nařízení EP a Rady o řešení spotřebitelských sporů on-line. Nejvýraznější změnou je vytvoření nové institucionální platformy pro alternativní řešení spotřebitelských sporů formou conciliace, kde roli arbitra má získat Česká obchodní inspekce. Rozšiřuje se okruh sporů, které mají řešit orgány jako Finanční arbitř, ČTÚ či ERÚ.

Novela částečně řeší otázky nesouvisející s transpozicí (oprávnění ČOI pořizovat nahrávky na předváděcích akcích jako důkaz proti „šmejdům“).

RIA je zpracována přehledně a celkově poskytuje základní obrázek o normě a jejích důsledcích. Zvláště dobře je napsána diskuse o možných formách alternativního řešení sporů (Alternative Dispute Resolution, ADR) a jejich reálného fungování v Česku (kap. 1.6). Diskutovány jsou výsledky pilotního projektu conciliace, který vedla mj. Hospodářská komora. Jsou kvantifikovány náklady pro státní rozpočet (navýšení počtu úředníků ČOI a dalších orgánů).

II. Připomínky a návrhy změn

1. Úvodní přehledová tabulka – je třeba doplnit dopady na spotřebitele, hlavním cílem této legislativy je přece generovat pozitivní dopady na spotřebitele.
2. Z textu není jasně zřejmé, v čem konkrétně Česko nenaplnuje směrnici 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a jak se úprava v důsledku transpozice mění.
3. Představení variant (kapitola 2) – prezentovány jsou legislativně formální varianty (nulová vs. novela). Toto je chybné pojetí variant z pohledu analýzy dopadů – třeba prezentovat věcné varianty řešení. Naštěstí věcné varianty, včetně jejich výhod a nevýhod, jsou detailně diskutovány v sekci 1.6. Zde by

- bylo žádoucí doplnit stručně varianty i ostatních aspektů zákona (nekalé praktiky, pořizování nahrávek, atd.)
4. Volba obecného subjektu pro ADR (Česká obchodní inspekce) – v sekci 1.6 jsou přehledně prezentovány kvalitativní plusy a mínusy rozdílných variant. Z nich ovšem nelze logicky dovodit, že ČOI je tím nejefektivnějším řešením. Nejsou diskutována korupční rizika, která se dle variant liší. Zjevně se jedná o „business judgment“ nebo politické rozhodnutí.
 5. Ve zprávě klíčově chybí kvantifikace možného počtu sporů, kterých se ADR potenciálně týká. Nezbytné je uvést počet spotřebitelských sporů celkem a počet relativně bagatelních sporů každoročně řešených soudy. Velká část těchto sporů se zřejmě přesune do ADR, což je žádoucím cílem zákona. Zároveň by měla být provedena extrapolace údajů z pilotního projektu jako *dolní hranice* odhadu nových sporů, které dnes nejdou k soudům, ale budou nově řešeny v ADR.
 6. Je záhodno uvést, že celkový počet sporů (bez ohledu formu) vzroste.
 7. Ve zprávě chybí kvantifikace nákladů na podnikatelské subjekty. Řada omezení (povinnost informovat o možnosti ADR, povinnost podstoupit spor) je sice dána EU směrnicí, nicméně i tato opatření mají své náklady, o kterých je třeba voliče informovat. K určité základní kvantifikaci lze využít i Impact Assessment Evropské směrnice (http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2011_en.htm#sanco)

III. Závěr

Komise RIA doporučuje závěrečnou zprávu RIA dopracovat a doplnit dle připomínek v II.1-III.7.

Vypracoval: Mgr. Libor Dušek, PhD

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.,v.r.
předseda komise